

Nos lassat s'iscritore Larentu Pusceddu, s'ammentu de Corraine e s'urtima intervista.

Diegu Corraine.

Nos ant dadu sa noa trista de sa dispedida de s'amigu Larentu Pusceddu, chi aia connotu a s'època de sa publicatzione de su primu romanzu in sardu in su 1982, "S'arvore de sos tzinesos". Dae tando est sighida un'amighèntzia manna durada finas a como, afortida finas cun sa publicatzione de "Mastru Taras" in su 1991 e de "Su belu de sa bonaaura" in su 2001.

Fiat orotzeddesu ma creiat meda in sa pràtica de una norma iscrita comuna, chi at semper impreadu in sas òperas suas.

Apo tentu sa sorte de li fàghere s'intervista chi amus publicadu in EJA de su mese de maju de su 2015, chi est a beru unu testamentu culturale de ite pessaia de sa limba e de sa literadura sarda, e duncas de sos Sardos e de sa Sardigna. Sa sintesi de s'idea sua est "S'ufitzialidade de su sardu est una batalla chi podimus binchere".

Cando, custu istiu semus andos a li dare sa rivista EJA cun s'intervista, fiat cuntentu mannu e prenu de disinnos e gana de operare, sende chi no istaiat bene.

Cun custa intervista, ammentemus a Larentu, iscritore de vàllia e amigu personale e de ideas, chi mèritat s'istima e s'ammentu de totus.

A sa mugere, a sos figios e a sa familia, Deus diat sa passèntzia de aguantare custu dolore mannu, dae parte mea e de sos amigos de Papiros.

"Sa literadura sarda: oe est giai manna" - Intervista a Larentu Pusceddu ([Eja, maju 2015](#)).

Comente t'est bènnida s'idea de su primu romanzu: S'arvore de sos tzinesos?

S'idea m'est bènnida dae su disìgiu de faeddare de sa bidda mea, de sa gente ùmile chi at traballadu e patidu pro neghe de sos meres de sa terra. Apo contadu paristòrias, mortes e amores beros. Devo totu custu a sas memòrias de mama, chi est istada pesada dae sos mannois de su chirru de su babbu. A issa l'agradaia a mi contare sos contos e sos fatos antigos, e deo l'ascurtaia a buca aberta, isserrende-los in sa mente..

E s'idea de l'iscriere in sardu?

S'idea de l'iscriere in sardu est istada un'iscumissa. Apo semper faeddadu in sardu e duncas fia cumbintu de l'iscriere in su faeddu meu, ca, pro mene, su sardu, fiat e est una limba. Ischia chi sos letores podiant èssere pagos, imbetzes s'editore nd'at bèndidu 3000 còpias. Ma non fia interessadu a su balàngiu.

Pro ite una parte de sos intelletuales at criticadu s'òpera tua?

Sa critica est istada tosta, no isco si esseret pro s' istòria contada o ca... a calicunu non fiat bènnida s'idea in antis de mene.

Ite passos at fatu sa literadura in sardu dae sa 1992?

Dae tando a como sa literadura sarda at fatu passos mannos cun autores de gabbale, che a G.F. Pintore, G. Torotto, M. Pira, e àteros e àteros. In su 1982, est essidu "S' àrvore de sos tzinesos", como sas òperas in prosa, a su chi isco deo, sunt prus de chentu.

Tue as mantesu su sardu in sas òperas tuas. Non cheres tzèdere a sa lusinga de s'italianu?

Unos cantos amigos m'ant cussigiadu de iscriere in italianu, ma apo iscritu e apo a sighire a iscriere in sardu.

Sa limba sarda est in dificultade manna, praticada bastante dae sos mannos ma pagu faeddada dae sos pitzinno. Ite tocat a fàghere pro cambiare?

Pro fàghere faeddare su sardu, sa prima responsabilidade est de sas famìlias chi, pro su prus, impreant s'italianu e a bortas, istochende lu, s'inglesu. Bi diat dèvere èssere s' iscola, comente logu e mèdiu pro imparare su sardu e in sardu. Ma, mi dispraghet a lu nàrrere, sa chistione de su sardu in iscola la bido a punta in susu, finas pro neghe de sa politica "italiota" de sa giunta regionale chi no est interessata a custu.

E ite prospetivas b'at in sa literadura?

De seguru podimus megiorare sa calidade de sa literadura, ma bi cheret ànimu, traballu e cussèntzia de su chi semus faghende. Romanzos finas a oe nd'apo publicadu chimbe e isco cantu traballu bi bolet.

E s'ufitzialidade de su sardu?

S'ufitzialidade est una batalla chi podimus binchere.

S'ùrtimu romanzu est s'istòria de s'addòviu de duas identidades culturales, ma finas de su cuntrastu de modernidade-antighidade. A podimus sighire a èssere modernos in sardu?

In s'ùrtimu romanzu b'est a beru s' addòviu de duas culturas, mediadu dae s' amore. De seguru podimus modernos in sa literadura sena nos nch'ismentigare chi sa Sardigna tenet cosa meda de contare e chi sos Iscritores sunt sos mediadores de sa Sardigna..

Ite b'at in su siddadu de sa pinna tua chi punnat a èssere libru?

Apo zae finidu un'ateru romanzu chi dia cherre titolare " S' arzola de s' ena". Est unu viazu fantasticu in su chelu de omnes, inue abbojo a babbu a mama, a sos pantes mio e totu sos bichinos de cando fipo minore e chin totu issos mi ponzo afaeddare de su passadu e de su tempus benidore.

.....

Larentu Pusceddu:

Nàschidu in Oroteddi (NU) in su 1947. Diplomadu in Agrària, est istadu dirigente sindacale de sa

CGIL in Thiniscole in ue istat dae su 1973 cun mugere. At collaboradu cun giornales e televisiones: sa Sardigna, Nazione Sarda, La Nuova Sardegna e Telesardegna. L'ant dadu reconnoschimentos in prèmios literàrios: Città di Ozieri, Meilogu, Romàngia, Bonorva, Macumere, Durgale, Oroteddi, Nùgoro, Mamujada, Casteddu, Pasada, Ossi, Mores, etc. At publicadu: Dae s'umbra de s'istoria (LP); sos romanzos de sas ed. Papiros rapresentados inoghe subra e, cun àteros editores: "Pipinidas e iscazas" (contos pro feduliu); "Dona Mallena"; "Sordadu Nangu".

10-01-16.